

ІМПЛЕМЕНТАЦІЙНИЙ РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) № 448/2013

від 15 травня 2013 року

про процедуру визначення референтної держави-члена для керуючих альтернативними інвестиційними фондами (КАІФ) з третьої країни відповідно до Директиви Європейського Парламенту і Ради 2011/61/ЄС

ЄВРОПЕЙСЬКА КОМІСІЯ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу,

Беручи до уваги Директиву Європейського Парламенту і Ради 2011/61/ЄС від 8 червня 2011 року про керуючих альтернативними інвестиційними фондами, яка вносить зміни до Директив 2003/41/ЄС і 2009/65/ЄС, а також Регламентів (ЄС) № 1060/2009 і (ЄС) № 1095/2010⁽¹⁾, і, зокрема її статтю 37(14),

Оскільки:

(1) У випадках, зазначених у пункті (b), пункті (c)(i), пунктах (e) і (f), а також пункті (g)(i) статті 37(4) Директиви 2011/61/ЄС, більш ніж одна держава-член може вважатися можливою референтною державою-членом для керуючих альтернативними інвестиційними фондами (КАІФ) з третьої країни, які мають намір керувати альтернативними інвестиційними фондами (АІФ) з ЄС, та/або залежно від обставин реалізовувати АІФ, якими вони керують, у Союзі. У таких випадках КАІФ з третьої країни повинен надіслати запит до компетентних органів таких держав-членів з метою визначення своєї референтної держави-члена. Разом із запитом необхідно надати усю відповідну інформацію та документацію, необхідну для визначення референтної держави-члена для такого КАІФ. Відповідні компетентні органи повинні ухвалити спільне рішення, що визначає референтну державу-члена. Необхідно встановити процедуру визначення референтної держави-члена відповідними компетентними органами. Оскільки призначення референтної держави-члена є спільною відповідальністю відповідних компетентних органів держав-членів, Європейський орган з цінних паперів і ринків (ESMA), заснований Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1095/2010⁽²⁾, повинен забезпечити залучення належним чином усіх можливих референтних держав-членів до ухвалення таких рішень, і повинен сприяти досягненню згоди.

(2) Процедура визначення референтної держави-члена відрізняється від процедури подання заяви на паспорт відповідно до Директиви 2011/61/ЄС. Після визначення референтної держави-члена відповідний КАІФ з третьої країни повинен подати заявку на отримання дозволу до компетентних органів такої держави-члена, дотримуючись тієї самої процедури та умов, застосованих до КАІФ відповідно до статей 7 та 8 Директиви 2011/61/ЄС.

(3) Директива 2011/61/ЄС зобов'язує держави-члени застосовувати закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, що транспонують таку Директиву, починаючи з 22 липня 2013 року. Без порушення делегованого акта, ухвалення якого є обов'язковим відповідно до статті 67(6) Директиви 2011/61/ЄС, застосування цього Регламенту, таким чином, перенесено на таку саму дату.

(4) Заходи, передбачені у цьому Регламенті, відповідають висновку Європейського комітету з цінних паперів,

УХВАЛИЛА ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ:

Стаття 1

Процедура визначення референтної держави-члена з декількох можливих референтних держав-членів

1. Якщо керуючий альтернативним інвестиційним фондом (КАІФ) з третьої країни, який має намір

⁽¹⁾ ОВ L 174, 01.07.2011, с. 1.

⁽²⁾ ОВ L 331, 15.12.2010, с. 84.

ІМПЛЕМЕНТАЦІЙНИЙ РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) № 448/2013**від 15 травня 2013 року****про процедуру визначення референтної держави-члена для керуючих альтернативними інвестиційними фондами (КАІФ) з третьої країни відповідно до Директиви Європейського Парламенту і Ради 2011/61/ЄС**

ЄВРОПЕЙСЬКА КОМІСІЯ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу,

Беручи до уваги Директиву Європейського Парламенту і Ради 2011/61/ЄС від 8 червня 2011 року про керуючих альтернативними інвестиційними фондами, яка вносить зміни до Директив 2003/41/ЄС і 2009/65/ЄС, а також Регламентів (ЄС) № 1060/2009 і (ЄС) № 1095/2010 ⁽¹⁾, і, зокрема її статтю 37(14),

Оскільки:

(1) У випадках, зазначених у пункті (b), пункті (c)(i), пунктах (e) і (f), а також пункті (g)(i) статті 37(4) Директиви 2011/61/ЄС, більш ніж одна держава-член може вважатися можливою референтною державою-членом для керуючих альтернативними інвестиційними фондами (КАІФ) з третьої країни, які мають намір керувати альтернативними інвестиційними фондами (АІФ) з ЄС, та/або залежно від обставин реалізовувати АІФ, якими вони керують, у Союзі. У таких випадках КАІФ з третьої країни повинен надіслати запит до компетентних органів таких держав-членів з метою визначення своєї референтної держави-члена. Разом із запитом необхідно надати усю відповідну інформацію та документацію, необхідну для визначення референтної держави-члена для такого КАІФ. Відповідні компетентні органи повинні ухвалити спільне рішення, що визначає референтну державу-члена. Необхідно встановити процедуру визначення референтної держави-члена відповідними компетентними органами. Оскільки призначення референтної держави-члена є спільною відповідальністю відповідних компетентних органів держав-членів, Європейський орган з цінних паперів і ринків (ESMA), заснований Регламентом Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1095/2010 ⁽²⁾, повинен забезпечити залучення належним чином усіх можливих референтних держав-членів до ухвалення таких рішень, і повинен сприяти досягненню згоди.

(2) Процедура визначення референтної держави-члена відрізняється від процедури подання заяви на паспорт відповідно до Директиви 2011/61/ЄС. Після визначення референтної держави-члена відповідний КАІФ з третьої країни повинен подати заявку на отримання дозволу до компетентних органів такої держави-члена, дотримуючись тієї самої процедури та умов, застосованих до КАІФ відповідно до статей 7 та 8 Директиви 2011/61/ЄС.

(3) Директива 2011/61/ЄС зобов'язує держави-члени застосовувати закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, що транспонують таку Директиву, починаючи з 22 липня 2013 року. Без порушення делегованого акта, ухвалення якого є обов'язковим відповідно до статті 67(6) Директиви 2011/61/ЄС, застосування цього Регламенту, таким чином, перенесено на таку саму дату.

(4) Заходи, передбачені у цьому Регламенті, відповідають висновку Європейського комітету з цінних паперів,

УХВАЛИЛА ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ:

*Стаття 1***Процедура визначення референтної держави-члена з декількох можливих референтних держав-членів**

1. Якщо керуючий альтернативним інвестиційним фондом (КАІФ) з третьої країни, який має намір керувати альтернативними інвестиційними фондами (АІФ) ЄС, не реалізовуючи або не маючи наміру реалізовувати АІФ, якими він керує, в межах ЄС, надсилає запит на визначення своєї референтної держави-члена відповідно до другого підпараграфу статті 37(4) Директиви 2011/61/ЄС, такий запит повинен бути виконаний у письмовій формі і адресований до кожного з компетентних органів держав-

⁽¹⁾ ОВ L 174, 01.07.2011, с. 1.

⁽²⁾ ОВ L 331, 15.12.2010, с. 84.

членів, які є можливими референтними державами-членами. Запит повинен містити перелік усіх можливих референтних держав-членів.

2. Запит від КАІФ з третьої країни повинен містити інформацію та документацію, необхідну для визначення референтної держави-члена.

3. У випадку, зазначеному у статті 37(4)(b) Директиви 2011/61/ЄС, така інформація і документація повинна містити:

- (a) назви держав-членів, у яких засновані АІФ, що знаходяться в управлінні КАІФ з третьої країни;
- (b) назви держав-членів, у яких КАІФ з третьої країни здійснює управління активами;
- (c) розміри активів, що знаходяться в управлінні КАІФ з третьої країни, у різних державах-членах.

4. У випадку, зазначеному в пункті (c)(i) статті 37(4) Директиви 2011/61/ЄС, така інформація і документація повинна містити:

- (a) назву держави-члена, в якій заснований АІФ, що знаходиться в управлінні КАІФ з третьої країни;
- (b) назви держав-членів, у яких КАІФ з третьої країни має намір реалізувати АІФ.

5. У випадках, зазначених у пункті (e) та пункті (g)(i) статті 37(4) Директиви 2011/61/ЄС, така інформація і документація повинна містити:

(a) назви держав-членів, у яких були засновані АІФ, що знаходяться в управлінні КАІФ з третьої країни;

(b) опис маркетингової стратегії, здатної довести намір КАІФ з третьої країни реалізувати певний АІФ або декілька АІФ у межах конкретної держави-члена або кількох держав-членів, і розробити результативну реалізацію у конкретних державах-членах, із зазначенням принаймні:

- (i) держав-членів, у яких розповсюджувачі (а також КАІФ, у випадку самостійного розповсюдження) збираються пропонувати паї або акції АІФ, що знаходяться в управлінні КАІФ, включно з очікуваною часткою, з точки зору активів в управлінні, у сукупній пропозиції у межах Союзу;
- (ii) оцінку очікуваної кількості цільових інвесторів з постійним місцем проживання на території держав-членів, в яких КАІФ має намір реалізувати АІФ;
- (iii) офіційні мови держав-членів, на які перекладено або буде перекладено пропозицію та рекламні документи;
- (iv) розподіл діяльності з реалізації в усіх державах-членах, де КАІФ збирається реалізувати свої АІФ, беручи до уваги, зокрема, масштаб і частоту реклами та презентацій.

6. У випадку, зазначеному у статті 37(4)(f) Директиви 2011/61/ЄС, така інформація і документація повинна включати інформацію, передбачену у параграфі 5(b) цієї статті.

7. Компетентні органи, до яких звернувся КАІФ з третьої країни як до компетентних органів можливих референтних держав-членів, повинні відразу після отримання запиту, зазначеного у параграфі 1 цієї статті, та не пізніше трьох робочих днів з моменту отримання запиту, зв'язатися один з одним та з Європейським органом з цінних паперів та ринків (ESMA) з метою вирішення, чи є інші компетентні органи, що можуть бути потенційно залучені згідно зі статтею 37(4) Директиви 2011/61/ЄС.

На вимогу ESMA компетентні органи повинні негайно надати ESMA повний запит, який зробив КАІФ з третьої країни.

8. Якщо вирішено, що можуть бути залучені інші компетентні органи в Союзі, ESMA повинен негайно їх повідомити і забезпечити надання їм повного запиту, зробленого КАІФ з третьої країни.

9. Кожен компетентний орган, залучений до процедури, і ESMA можуть вимагати від КАІФ з третьої країни надання релевантної додаткової інформації та документації, необхідної для визначення референтної держави-члена.

Такий запит про надання додаткової інформації та документації повинен бути виконаний у письмовій формі і повинен містити причини запиту та одночасно інформувати про нього усі інші компетентні органи, яких це стосується, і ESMA.

Після того, як компетентний орган, що надсилав запит, або ESMA отримує додаткову інформацію або документацію, орган, що надсилав запит, повинен негайно передати цю інформацію або документацію

всім іншим відповідним органам і ESMA, залежно від випадку.

10. Протягом одного тижня після отримання запиту, що зазначений у параграфі 1, компетентними органами, до яких звернувся КАІФ або, де це доречно, будь-який інший компетентний орган Союзу згідно з параграфом 8, усі відповідні компетентні органи повинні надати свій висновок один одному і ESMA стосовно визначення належної референтної держави-члена.

11. Після цього усі компетентні органи спільним рішенням визначають референтну державу-члена. Це рішення про визначення повинно бути ухвалене не пізніше одного місяця після одержання запиту компетентними органами, вказаними КАІФ з третьої країни, або, де це доречно, іншими компетентними органами Союзу згідно з параграфом 8.

У разі запиту про надання додаткової інформації, граничний термін, зазначений у першому підпараграфі, подовжують з урахуванням проміжку часу між надсиланням запиту про додаткову інформацію і документацію, зазначеного у параграфі 9, та отриманням такої інформації або документації.

12. ESMA повинен допомагати відповідним компетентним органам і, у разі потреби, сприяти визначенню референтної держави-члена відповідно до статті 31 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

13. Компетентний орган держави-члена, яку було визначено референтною державою-членом, повинен невідкладно у письмовій формі повідомити КАІФ з третьої країни про таке визначення.

14. Якщо КАІФ з третьої країни, який подав запит, не отримав письмового повідомлення про визначення протягом семи днів, або якщо відповідні компетентні органи не визначили референтну державу-члена у відведений строк, зазначений у першому підпараграфі параграфа 11 цієї статті, КАІФ з третьої країни, який подав запит, може самостійно обрати свою референтну державу-члена згідно з критеріями, визначеними у другому підпараграфі статті 37(4) Директиви 2011/61/ЄС.

КАІФ з третьої країни повинен негайно повідомити у письмовій формі усі компетентні органи, до яких він звертався із запитом, і ESMA про свій вибір референтної держави-члена.

15. Якщо референтна держава-член, обрана КАІФ з третьої країни, відрізняється від референтної держави-члена, визначеної компетентними органами, відповідні компетентні органи повинні якнайшвидше повідомити КАІФ з третьої країни про своє рішення, але не пізніше двох днів після отримання повідомлення про вибір, зроблений КАІФ відповідно до параграфа 14. У такому випадку визначення компетентних органів матиме переважну силу.

Стаття 2

Набуття чинності

Цей Регламент набуває чинності на двадцятий день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Регламент застосовується, починаючи з 22 липня 2013 року.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та підлягає прямому застосуванню у всіх державах-членах

Вчинено у Брюсселі 15 травня 2013 року.

За Комісію

Президент

Jose Manuel BARROSO